

Πίνακας 1.1. Οι θέσεις της κριτικής έναντι της παραδοσιακής ψυχολογίας

Οι σχετικές υποθέσεις (και η σύνδεσή τους με τα αντίστοιχα κεφάλαια)	Οι θέσεις της παραδοσιακής ψυχολογίας	Οι εναλλακτικές προτάσεις της κριτικής ψυχολογίας
Έρευνα και γνώση – Ποιες αντιλήψεις περί γνώ- σης υιοθετούνται; – Ποιος είναι ο στόχος της έρευνας; (κεφ. 2, 3, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 13, 14 και 18)	Η γνώση θεωρείται συσσω- ρευση αντικειμενικών δε- δομένων χωρίς προσωπικά και πολιτικά συμφέροντα. «Η επιστήμη που είναι απαλλαγ- μένη από αξίες μπορεί να επιλύσει όλα τα ανθρώπινα προβλήματα».	Η γνώση θεωρείται ότι δια- περνάται από πολιτικές σκο- πιμότητες και από την υπο- κειμενικότητα των δημιουρ- γών της. Η έρευνα υπηρετεί τις ηθικές αξίες της παροχής βοήθειας στους καταπιεσμέ- νους πληθυσμούς.
Ορισμός και επίλυση των προβλημάτων – Τι περιλαμβάνει και τι απο- κλείει ο ορισμός των προ- βλημάτων; – Ποια επίπεδα παρέμβασης και ποιες λύσεις επιλέγο- νται; (κεφ. 6, 7, 10, 11, 14 και 15)	Τα προβλήματα ορίζονται με όρους ενδοπροσωπικής και διαπροσωπικής ανεπάρκειας. Οι σχέσεις εξουσίας τυπικά αποκλείονται από αυτό τον ορισμό. Οι συνήθεις παρεμ- βάσεις απευθύνονται σε με- μονωμένα άτομα, αγνοούν τα κοινωνικά συστήματα και επιρρίπτουν το σφάλμα στα θύματα της καταπίεσης.	Τα προβλήματα ορίζονται ολιστικά, με όρους ψυχολογι- κών και κοινωνικών παραγό- ντων που σχετίζονται με τις συνθήκες αποδυνάμωσης και καταπίεσης των ανθρώπων. Οι παρεμβάσεις περιλαμβά- νουν και την προσωπική και την κοινωνική διάσταση, επι- χειρούν να ισορροπήσουν τις σχέσεις εξουσίας και μάχο- νται για τη δίκαιη και ισότιμη πρόσβαση στους πόρους.
Η Καλή Ζωή – Ποιες αντιλήψεις προωθού- νται για την Καλή Ζωή; (κεφ. 14, 15 και 17)	Η Καλή Ζωή βασίζεται στον ατομικισμό και στη συσσω- ρευση πλούτου και υλικών πόρων.	Η Καλή Ζωή βασίζεται στον αμοιβαίο αυτοκαθορισμό, με τον οποίο οι άνθρωποι προά- γουν τα συμφέροντά τους λαμβάνοντας υπόψη τις ανά- γκες των άλλων.
Η Καλή Κοινωνία – Ποιες αντιλήψεις προωθού- νται για την Καλή Κοινωνία; (κεφ. 2, 12, 14 και 17)	Η Καλή Κοινωνία βασίζεται στις αρχές του καπιταλισμού που ευνοούν την πρόοδο των ισχυρών.	Η Καλή Κοινωνία βασίζεται στην αμοιβαιότητα, τη δημο- κρατία και τη διανεμητική δι- καιοσύνη.
Ισχύς/εξουσία στις σχέσεις – Τι συγκροτεί τη νόμιμη ισχύ και πώς πρέπει να κατανέ- μεται η εξουσία; (κεφ. 4, 7, 8, 9, 11, 13, 15 και 16)	Η ισχύς που αποκτάται μέσω της επαγγελματικής κατάρτι- σης και της γνώσης θεωρείται νόμιμη. Η θέση του εμπειρο- γνώμονα μειώνει στο ελάχι- στο την ανησυχία για επιμερι- σμό της εξουσίας.	Η ισχύς πρέπει να μοιράζεται εξίσου. Η νομιμότητα προκύ- πτει από μια δημοκρατική διαδικασία η οποία απουσιάζει τόσο από την επαγγελμα- τική ψυχολογία όσο και από την κοινωνία.
Επαγγελματική δεοντολογία – Τα συμφέροντα ποιων εξυ- πηρετεί η επαγγελματική δεοντολογία; (κεφ. 4, 11 και 17)	Η δεοντολογία διατυπώνεται σε μια γλώσσα που εξυπηρε- τεί πρωτίστως τους επαγγελ- ματίες, δεν αμφισβητεί την αυθεντία και αποκλείει τη φωνή των πελατών και των συμμετεχόντων στην έρευνα.	Οι χρήστες των υπηρεσιών και οι συμμετέχοντες στις έρευνες πρέπει να έχουν λό- γο στον προσδιορισμό των συμπεριφορών δεοντολογίας και στον καθορισμό των ομά- δων των οποίων τα συμφέρο- νται εξυπηρετούνται από τις αρχές της δεοντολογίας.